

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön augusztus 29^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalannal; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Rémlovagok.

(Amerikai monda)

Nyugotamerikai vadászok, kik Oregon szirtnyílásaiban a' hódot hajhásszák, hosszú utjoknak azon részétől iszonyodnak leginkább, melyet a' Conzas és Arcanzas mellékfolyók csepjeit fölemésztő nagy pusztá homoktorlatain keresztül kell tenniök. Ezen körülbelül 600 angol mértföldnyi széles síkság, mely a' sziklák lábánál huzódik-el, nagyobbára sivány homokból áll, melyben a' növényéletnek néhol legkisebb nyoma sincs. Az itt tartózkodó Indusoknak nincsenek bizonyos lakhelyeik, hanem csak vadász-kerületeik, melyeket sajátokul néznek. A' bivalyt és antelopot vadászván-bőr sátorokban laknak, és vadaik-üzése közben Cheyenne északi folyamtól helyről helyre egész déli Mexikóig költözködnek. A' medve, az amerikai rengetegek királya, birtokos társa itt a' vad Indusoknak. A' csalóka légképek és déli báb itt is elámitják a' szomjas utasokat, 's természet feletti szörnyalakokat láttatnak velök. Különös lángokat is akarnak látni, a' kiszáradt föld repedései felett cikázókat; a' látkörön feltűnő vad ló csordákat pedig óriási lovagok által lángösvények felett üldözöttöknek akarják tudni. Legismeretesbek e' léglátványok között a' rémlovagok, melyeknek említésére keresztet hány magára a' Canadai, 's a' harcos Indus manitto-jára teszi kezét.

Kik ez irtózatos pusztai lakókat látni képzelék, egy nem földi lovon ülő 's egymást ölelő óriási alakú hölgynek és férjfinak festik azokat. Némelyek úgy megközelíték állításuk szerint e' rémalakokat, hogy arczvonalmaikat is megkülönböztetheték, és a' férjfit, ámbár rendkívül sovány és irtózástól elferdített arcú, fejérnek, a' némbert pedig, noha halálhalvány, indusnőnek állítják.

Az Indusoknak egy közhitelű mondájok van ez irtózást gergesztő alakok keletkezéséről. A' monda szerelemről 's boszúról, szentségtelen szenvedély által feldult paradicsomi boldogságról, a' legfeketebb lelkű árulás és még iszonyúbb boszúról szól.

A' monda következõ.

Fennebb említett puszta nyugoti határain, az Arcanzas és Paduca források közelében, állott hosszú évek sora előtt Ta-in-ga-ro laka. Ezen vadász, ámbár senki sem tudta, honnan érkezett, barátságos egyetértésben látszott élni a' puszta szövetséges lakóival, mit azon körülménynek köszönhetete leginkább, hogy érkezésekor egy tucsat Missouri Indus fejbőre csüggött nyeregkapájáról. E' gazdag kincs által főnökséget szerezhett volna magának, de Ta-in-ga-ro a' félre vonultságot többre becsülte, és minden figyelme, egész szeretete egy szép hölgyön, számüzetése egyetlen társán függött.

Milly fajból származott ő, milly törzsnek tagja volt a' hölgy, nem leheté kitudni; de kis idő multán keveset is aggódtak a' vadász és neje, a' szép Z e c a n a, származatával. Az idegen pár olly magára' élt a' pusztának egy félre esettebb helyén, hogy az egyes lakosok közt csak hamar feledve lön. A' vadász egyedüli célja egy honnak találása volt, mellyben neje bátorságban legyen, 's midőn vad, festőleges völgyében elég biztosnak hitte magát, néhány vad lovat tartott kunyhója közelében, és a' gazdasága fenntartására szükséges vadat üldözte. Gondolatai egyedül csak azzal látszottak foglalatoskodni, ki sorsában osztályos társa lön. Nejét ritkán ereszté-el szemei elől, 's ha koronként a' bivaly és antelop üldözésében messzebb távozott lakától, Zecana árnyaként követte őt. A' vadásznak neje iránti szerelme inkább azon maga odaengedéshez hasonlita, melly a' jámborok csoportját egyesíti, mint az Indusnak squaw-jáhozi közönséges vonzalmához.

A' kellemes nyári napok lefolytak, 's az ősz még csendes völgyében lepte-meg a' számüöttet. Vadász-szerencséje olly karba helyezé Ta-in-ga-rót, hogy a' mexikoi széleken egy spanyol kereskedőtől némelly szükségait pótló és csecsebecse czikkeket cserélhete-be bőrökért. Mivel pedig télre a' viharok ellen inkább védett hegynyilásokba vonulva a' vad kecskét és hódot kevesebb fáradsággal ejtheté-el, ön és Zecana szükségait is könnyebben kipótolhata. De e' cserevásárok alkalmával Zecanát, kit magányosan honn hagyni nem akart, gyakran a' Spanyolok körébe kellett vinnie. Eredménye e' gyakori találkozásnak az lön, mi hasonló körülményekben a' csapongó és feslett fejérek közt mindig lenni szokott.

A' Spanyol, kinek lakában már két külön fajú indusnó tartózkodott, Zecanát is szeretete volna korlátlan vágyainak feláldozni. Zecana utálattal 's megvetéssel utasítá őt-el; de férjének nem bártorkodott a' rajta esett méltatlanságot megpanaszolni; mert félt,

hogy annak hirtelen lobbanó indulatja helyzetét még aggasztóbbá teendhetné. Azon kívül a' tavasz is közelgetett, 's a' tiszta lelkű erényes nő erősen hitte, miképp' az első virágokat szeretett férje társaságában, már békes nyári laka körében üdvözölhetendi. Így ártatlanságának tudata és lelki erejében bizakodásában eléglé az alkalmatlankodót hallgatva elutasítani. De a' ravasz Spanyol nem akarta martalékját olly könnyen elszalasztani; különféle terveket koholt tehát, 's végre csakugyan sikerült a' semmit nem gyanító Indust olly egyezkedésre csábítania, mellynck következtében az meghatározott időre bizonyos számú prémőröket tartozott előállítani; és hogy Ta-in-ga-ro akadálytalanul kalandozhassék e' kirándulásában, nejét felügyelésére javalá a' Spanyol biznia. A' vadász indus szokás szerint utra indult a' nélkül, hogy Zecanát vállalata vagy iránta tett rendelkezése felől csak pillantással is értesítette volna.

A' hegyláncz keleti oldalának egyik regényes völgyében, azon örökös hófedte hegy lábánál, melly a' csupjára először feljutott első fejről neveztetett-el, buzog-fel egy kristály tisztaságú nagy forrás, melly pezsgő forrásnak neveztetik. Ezen forrás első, melyre a' pusztát átvandorlott bukkani, 's így a' tartománynak szerte csatangló lakói nagy tiszteletben tartják. A' forrás csepjeit izlelt Indus bizonynyal nem távozik az enyhítő hely mellől áldozat nélkül: a' forrás fenékén látható üveggyöngyök és egyéb ékszerek mind a' környék ős lakóinak illy áldozatai.

Egy rekkenő aprilisi délután egy indus vadász pihent e' forrás mellett; fejér pöffökkel czifrázott kék és vörös posztó-palástja-spanyol munkára mutatott, melly a' délnyugoti rabló lakosokat ismertette volna meg benne, ha az e' népeket bélyegző hosszú és szalagokkal átfontt hajtekeres nem hiányzik fejéről, és az egyetlen sástollal ékesített hajkonty inkább az észak komor fijára nem mutatna, míg ellenben magas termete 's előre görbedő sas-orra a' többi vonalokkal aránylagosan összeolvadva, Missouri Indust árulnak-el. Milly nép tagja legyen a' vadász, eldöntőleg meghatározni nem lehet. Azonban a' rendithetlen bátorság kifejezése, melly éles metszésű ajkain terült-el, és a' parancsoló tekintet, melly sas-szemeiből villogott, nyilván mutatak, hogy ő nem közember, hogy ő, bár mi sors csavarta is ide, levante és főnök.

A' vadászat és déli nap hevétől eltikkadott Ta-in-ga-ro kényelmesen dült-le a' forrás-mart dagadó pázsitjára. Aláterített mexikoi palástjáról szorgalommal fejtegeté-le az üveg gyöngyök sorait, azokat a' forrás Najadainak áldozandó. Egyik darab pöfföt másik után vete a' forrás habjaiba; de a' felbuzgó viz csak hamar felcsavará mindannyiját a' fenékről, 's néhány pillanatig a' mart körül for-

gatván, magával a' völgyben folydogáló patakba ragadá. Az Indus keblén száz meg száz babona fészkel, és Ta-in-ga-ro, ámbár miveltebb, felvilágosultabb volt nemzete minden tagjánál, e' részben még is a' rengetegek valódi fija marada. Egy pár tuczat Négernek hirtelen megrohanása nem rémitette volna meg: de midőn a' forrás által áldozatát megvettette látá, a' bátor harcznok egész testében megrendült.

Magára nézve nem rettegé a' halált és veszélyt; de volt még egy más lény is, kit imádott, 's agyában a' rossz sejtelmének egész legioi keringtek. Szemei előtt köd vonult-el, mellyen keresztül a' forrásban Zecana szemrehányással teljes tekintetét látá, vagy inkább látni gondolá. Az elszörnyedt vadász felugrott, és szemeit a' forrásra mereszté: de a' látvány már eltűnt. A' víz fenekén csak üveggyöngyöket és kavicsokat látott, 's nem határozható-meg, vajjon az arczon, — mellyet látá, fájdalom nyomai voltak-e, vagy csak a' mozgékony víztükör láttatá azokat. Gondolatai azonban még is egy pont körül gyűltek össze, és keblében teljesítéssel párosult gyors határozat keletkezett. Hívására egy pár percz múlva oldalánál termett lova; zabla, nyereg egy pillanat alatt rendeztetek-el, és a' jövő pillanat Ta-in-ga-rót már tova robogva találá.

Soká kellett a' hegyek alatt lovagolnia. Végre csakugyan szembe tűntek a' spanyol hegyormok, és a' nyugtalan lovag nem sokára a' Spanyolnak laka előtt termett. A' házban néhány tartományi fegyverest talált, kik a' szomszéd Indusok ellenséges mozgalmai miatt rendeltettek oda. Alig érté-meg az őrt álló fegyverestől, hogy Zecana nincs többé a' házban, 's hogy ő reá, ha a' parancsnoknak szeme elébe kerül, fogság és halál vár, a' nélkül, hogy a' Spanyolnak hol léte iránt tudakozódott volna, megfordult, 's azon reményben, hogy Zecanát ön lakában találandja, sarkantyúját a' fáradt mén oldalába szorítva, a' legelőn keresztül ismét tova robogott.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' pesti helv. vall. egyház örömnünnepe.

Előleg hirdették már e' lapok ez örömnünnepet, mellyen f. t. Báthori Gábor ur papságának 50-dik, a' helv. vall. dunamelléki e. megye superintendensi hivatalának 25-dik évét, nagy. tiszt. Török Pál ur pedig a' pesti papságba iktatását ül. Ha tekintjük, hogy ez ünnepnél a' helybeli különféle vallású egyházi 's világi mindkét nembeli közönség, a' felsőbb rendűektől kezdve egészen az alsó osztályiakig, a' legfényesebb körben gyűlt össze,

méltán mondhatjuk azt a köztisztelet, szeretet 's minden mellékes tekintet nélküli örömnépnek. Aug. 25-kén tartatott ez, a' legszebb nyári napon. Reggel 9—12 óra közt ment végbe az új hitszónok urnak ünnepélyes beiktatása a' pesti helv. vall. egyházban, melyet f. t. Tóth Ferencz superintendens, Báthori G. és Török P. uraknak érzékeny magyar beszédek dicsőítének. Ezek között énekeltetett-el ama jeles magyar cantate, melynek zenéjét t. Bartay Endre ur. sz. k. Pest városának tisztviselője, ez alkalomra készítte. Előadá azt a' pesti magyar színház egész dalszínész személyné az ottani hangászkar kísérete mellett. A' magány szerepeket Schoedelné aszz. Erkel és Várai urak éneklék. 3—6 óra közt délután tartatott a' nagy lakoma a' nemzeti casino nagy terében, melyre m. gr. Teleki Sámuel, a' nevezett superintendens fő curatora ő nga által 200 személy hivatt-meg a' vidéki 's helybeli, egyházi, világi 's katonai rendből valláskülönbség nélkül. E' diszes vendégkoszorút szíves barátság fűzé egybe; mely után a' fels. királyért, nádorért 's egész uralkodó házáért fennállva 's mély tisztelet szavai közt ürité-ki az üdvözlő poharakat, fesztelen szíveséggel köszönté azokkal egyik osztály a' másikat. Látni itt egymás mellett legbarátságosb társalkodásban a' tábornokot, grófot, cath. helv. ágost. és szerb vallású egyháziakat, szerzeteseket, mindennemű tisztviselőket, tudósokat, ügyvédek, polgárokat 's a' t. éppen olly ritka mint érdekes látvány vala. Üdvözlő nyomtatott versekkel dicsőíték ez ünnepet t. Hegedűs Ferencz, a' körösi lyceumban költészet tanítója 's a' kecskeméti ref. fő-iskola nevében Tóth Lajos hittudomány tanuló és Zágonyi Ferencz.

Káposztás-megyeri bucsi.

Honunk fővárosa, Buda, környékét valamint a' legigézőbb bérczes vidékkel ajándékozá-meg a' természet, éppen olly mostoha homokos, lapos földet adott Pestnek és a' szomszéd határoknak. Ez oka, hogy hazánk e' legnagyobb városa a' mulató helyekben bőséget nem lát. Annál kellemesebb tehát, ha környékében valamely új mulató hely keletkezik, mely az eddigi egyformaságot érezhetlenebbé teheti. Illy új mulató helylyel akarjuk t. olvasóinkat megismertetni, mely sokkal fontosabb kezd már lenni Pestre nézve, hogysem arról tovább hallgatni tanácsosnak tarthatnók. E' hely Káposztás-Megyer, Pestnek tőszomszédja a' Vác felé vezető országut mellett. Földes ura m. gr. Károlyi István, ki e' többnyire kopár homokságból álló pusztáját bölcs intézkedése által hihetőleg nem sokára a' Pestieknek egyik legkedveltebb mulató helyévé alakítandja. 1831-ben osztatta-ki a' pesti határ-kereszmához néhány száz lépésnyire emelkedő sivány homokdombocskát (mely az urasági majorig terjed) szőlő-kertek ültetésére. Pestiek voltak többnyire, kik e' vállalatra ajálkoztak; 's ime az ez előtt csak silány gazt termő dombocskán már gyümölcslák, szőlő-tők virulnak. Szorgalom, ipar, és pénz a' sivány földet termékeny alakúvá tevén, az utazót kellemes látvánnyal lepimég. A' Duna mellett, mindjárt a' pesti határkereszmán túl, ugyan az említett évben serfőzés és sernérés állott-fel, melynek költséges épületeit a' tavali árviz tetemesen megrontá ugyan, de már az idén megnagyobbítva és sokkal diszesb alakban állnak. Három év előtt a' m. uraság elhatározá, hogy e' pusztájának silányabb részeit gyarmatosítsa, 's csak hamar találkoztak

Pestiek, kik igen kedvező feltételek mellett házhelyekett vettek, 's már most nemcsak a' Duna partján, de a' Palota falu felé vivő fasoros utnak két oldalán is igen csinos házak állnak, mellyekben, kovács, bognár, mészáros, fűszeres, timár, eczet és pálinka-főző, zsemlyesütő, kőmives, deszkakereskedő 'sa' t. lakik. A' házak évenként szaporodván e' kis telepvény élénkebb lön, 's már a' nevezett sermérő korcsmához, (mellynek magyar feliratú czimere „a' szende hegyhez”) hol tekeasztal 's tánczterem is van, kivált vasárnapon 's innepeken számosan járnak-ki a' mulatni szerető Pestiek. Így volt közelebbi sz. István innepén, a' szőlődombon levő kis kápolnának egyháznapján. Ekkor szentelteték-meg ama csinos olajfestményű oltár-kép, melyet a' régi helyett egyik itteni szőlőbirtokos, W a g n e r József ur (amajelen művészetéről régóta ismeretes pesti festő, ki Pesten a' belvárosi egyházat közelebbi években olly ékesen festé, 's ki jelenleg is Budán a' nádori palota belsejének díszítésével foglalatoskodik) ez idén ajándékozott a' kápolnának, melly sz. István koronáztatását ábrázolja. Ez ajtatosságot az emberszerető dunakeszi lelkész ur magyar sz. beszéddel 's miseáldozattal végezte, melly után az új telepvénynek temetőjét 's abban felállított keresztjét ünnepélyes szertartással a' helybeli és palotai községnek, számos Pestieknek jelenlétében végezte. Egy órákor volt vége ez ajtatosságnak, 's ekkor barátságos lakomák elköltésére oszlott a' gyülekezet. — Délután a' Pestről 's egyéb szomszéd vidékekről jött mulatók serege annyira szaporodott, hogy a' sok kocsi alig talált már helyet a' serház tágas udvarán 's e' ház előtti nagy téren, vagy a' pesti határkorcsmában, hol mindeütt hangászkarok zengedeztek, 's minden terem tánczosokkal, vendégekkel volt telve. Ha az éppen itt általellenben levő pesti szunyogos (szunyog-sziget), mellynek hossza csaknem fél óra járásnyi (mint tervben van) a' gözhajózási társaság tulajdona lesz; nem kétkedhetni, hogy e' telepvény a' pestieknek egyik legkellemebb mulató helyök lesz; mit nemcsak a' gyönyörű budai vidékre kilátás, a' Duna, a' Pestről odáig terjedő igen jó 's fákkal körülültetett, majorokkal és kertekkel övedzett országút, hanem az éppen létesülőben levő 's naponként többször ide Pestről 's vissza óránként járandó társaságos kocsi, sőt a' tervben levő és éppen erre vezetendő Ullman-vas-út is méltán reméltet velünk: mi a' már itt nagy haszonnal üzött deszka- 's borkereskedésre, a' telepvény szaporítására és a' multságoknak élénkebbségökre is legkedvezőbb hatással leend.

KÜLÖNFÉLE.

T r é f a f ü z é r.

A' kasemir sáwl.

„Ha szeretsz, és szerelmed tárgya iránt komolyabb czéljaid vannak, ne érzelegj soká; mert imádottnak mind inkább kitanulván gyöngeségeidet, jó eleve megveti alapját jövődö uralkodásának. Ha választál, légy vigyázó követeléseinek teljesítésében; mert különben ollyakat csikar-ki tőled mézes szavaival, mellyeknek megszerzése erszényedet karcsúra vonandja. Nöd zsarnoka ne légy ugyan, de labdájává se aljasulj. Szóval, tarts közép utat a' gyöngédség és baromiségbe fajulás között. Ha választál, 's választottaddal lekötöd magadat, hűségében kétkedést soha se mutass előtte; mert ez által, ha ártatlan-

nabb volna a' husvétí bárány és őszintébb a' világosság angyalánál, még is csak annak tudatát költöd-fel lelkében, hogy van ut és mód a' félrecepásra is. Mindenek felett igyekezz pedig takarékos, házi körében megelégedőt, szelidet, (a' czivakodó durezás nő kész pokol) és fényelgés után nem kapkodót választani; mert ha ez utóbbi fajból valónak törebe esel, csekély jövedelmed mellett határtalan követeléseit ki nem elégithetvén, házi békédnek sirját örökre megástad. Végre tanácslom, nődöt könnyelmű, piperéskedő hölgyekkel társalkodni ne engedd; mert láttuk, hogy a' rossz példa még az angyalokat is megtántorítá, 's bal utra vezeté.“

Igy inté fiját, Keresztélyt, az öreg Rozmáry, egy csekély birtokú és sok élet-philosophiával bíró polgár.

És Keresztély választott; öröme nagy 's határtalan volt, hogy — hiedelme szerint — atyja intéseinek mindenben megfelelő nőt talált. A' boldogsága mámorában merengő férj neje szívét tökélyesen hitte ismerni. Szegény balga! ismered-e, vagy van-e ember, ki ismeri a' tenger fenekét? Ugy-e nem? Igy nincs a' némbéri szív redőibe tekinthető halandó is.

Keresztélynek sok oka volt házi boldogságával kérkedni. Neje szép, szelid, szorgalmas, takarékos, házi körében megelégedő és gazdálkodó volt. Történt pedig, hogy egy napon két uj menyecske, leánykori barátnéja látogatá-meg a' fiatal Rozmáryné. Mindkettő nyakáról gazdag kasemir sáwl hullámozott alá, mellüket gyermekkori játszótársnéjok előtt egész pompájában fitogtattak. Miután a' rajz csinosága, színek élénksége és szövet finomságáról folyt a' szó, barátnéjok sáwl-ját is látni kívánták.

„Én nem mutathatom enyimet“ — mond elpirulva a' takarékos nő.

„Mért nem? — kérdék amazok — vagy tán nincs? Ah, ez szégyen mind rád, mind férjedre nézve. Valóban különös — mondának gúnyos orrfintorgással egymásra nézve — még csak kasemir-sáwlja sincs.“ — És eltávoztak.

Más nap már lassúbb volt a' fiatal nő házi dolgainak végzésében, 's homlokán egész nap belső emésztődés felhői borongtak. Harmadik nap reggelén kisírt szemekkel halványon 's magát elepedve kelt-fel.

Férje aggódni kezdett 's bajáról tudakozódott.

Szidonia sirt.

„Mi bajod fiam, te sirtál?“

„Igen“

„Tegnapelőtt leánykori barátnéid voltak itt?“

„Igen!“

„Nem gyakran mondám-e, hogy a' némberekkel társalkodás csak keletlenlétséget szül? Im, most magad látod, hogy valót szólltam.“

„De azt nem emlitéd, hogy a' korombeli hölgyek kasemir-sáwl hordoznak; mért nincs nekem is illy sáwlom?“

„Mert nincs módom venni, 's mert a' házi boldogság nem illy csekélységen alapul.“

„És bár mi csekélység legyen egy illy sáwl, még is meg kell vallanom, hogy ha nekem olyat nem veendesz, vonakodásodat irántami szerelmed meghűlt jeléül tekintendem, és hogy — zokogva — búmban meghalok.“

„Halálotat nem akarom, kincsem: de te sem kívánhatod, hogy vagyombeli állapotom illy haszontalan csecsebecse miatt csorbát szenvedjen. Tudod

mit? lépünk alkura! En neked holnap sáwl-t vásárlók, melly-' majdnem olly szép lesz, mint barátnéidé, és felébe sem kerülend, mint azokéi.,,

A' menyecske ez ajánlaton megnyugodni látszék, és férje még az napon vett neki egy sáwl-t, mellynek ára 150 arany helyett csak 30 pengő forint volt; rajza szép, színei az ázsiaiakat utánzó, 's kelméje szintén finom, lágy tapintatú vala.

Más nap szép octoberi nap viradt-fel. A' menyecske sétálni ment, és új sáwljával minden nyilvános séta-helyen megfordult. Majd festőleges redőzethen voná azt nyaka körül, majd kellemes hanyagsággal engedé fél válláról lefolyni, majd pedig összehajtva bal karjára csapá. A' néptömeg azt hitte, kasemiri sáwlja van; bókoltak, nyájasan köszöntettek neki, 's ő boldognak érzé magát, mint a' vásár fiújában kardocskát 's falovat nyertt fiú.

Egy pár nap mulva barátnéi, de valósággal házi csendének háborítói, ismét megjelentek, a' mindentől magasztalt sáwl látandók. A' menyecske büszke örömmel voná azt elő: de kiki képzelheti, mint csüggedt-el, midőn azok gunyos kacajjal felkiáltának: „hisz' ez csak lipcei sáwl! illyent már minden szakácsné hordoz!”

„A' te férjed is különös csudabogár, fukar pénzen ülő sárkány, neveletlen tuskó lehet, hogy nejétől még azt is megtagadja, minek neje számára megszerzését minden derék férj első és fő kötelességének tartja!”

„Mind haszontalan fecsegés ez édeseim; mert bár kész is kedvemért sokat megtenni, de más sáwl-t még sem veend nekem.”

„Hát aztán? Az okos könnyen tud segíteni magán!”

„De miként?”

„Bízd csak reánk! Jer, forduljunk egyet; e' közben majd elbeszéljük a' miként-et és hogyan-t.”

Mit beszélt a' három nő, nem tudni; azonban takarékos gazdasszonyunk szerénysége, szorgalma és szelidsége feláldozásával harmadnapra már 110 aranyos kasemir sáwl-lal díszelt, melly 30 forintos sáwljához annyira hasonlított, hogy férje a' különbséget észre sem vette; de egyedül ő is volt, vagy tán csak akart lenni a' városban, ki e' változást nem látta. Ez idő óta azonban senki sem hallotta őt házi boldogságával kérkedni. Szegény Keresztély!

KISS IVÁN.

Szó rejtvény.

Anyja szilárd anyag, és repülő test képi belőle.

Öt jelű. Végháromat illyenné tette enyézet.

Első hárm, ha mig viruló, bájos; de ha vonva

Olvasod-el négyét, a' növénynek lesz maradéka.

Sz. K.

Előbbi rejtvény: DRÁMA, RÁMA.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsalja 612.